

F. Wagner*, University of Stuttgart, West Germany

علمی و پژوهشی

وروشها بر حلگری از راه

نوشته: ف. وگنر - دانشگاه اشتراگت - آلمان غربی

ترجمه: دکتر دین

کمیته تحقیقات آب و فاضلاب

مقدمه:

در کشور آلمان تحقیقات گسترده ای بر روی خصوصیات فاضلاب و همچنین شرایط بهره برداری آن در بیش از صد واحد تصفیه فاضلاب بروش لجن فعال انجام گرفته است و در این تحقیقات سعی شده علت بروز افزایش حجم لجن (Sludge bulking) و جلوگیری از آن نیز مورد مطالعه و تحقیق قرار گیرد. که در زیر به بحث در باره آن می پردازیم.

عوامل مؤثر در افزایش حجم لجن:

مطالعات میکروسکوپی که روی ۲۵۰۰ نمونه لجن از ۲۱۵ واحد تصفیه بروش لجن فعال انجام شد نشان داد که بطور فراوانی میکروارگانیزم رشته ای در حداقل ۴۵ درصد آنها وجود دارد.

از ۱۰۸ واحد تصفیه خانه شهری در طول دوره یک سال نمونه برداری شد و در ۲۷ درصد از این واحدها برای مدت بیش از ۶ ماه اندیکس حجم لجن (S.V.I) بیش از ۱۵۰ میلی لیتر بر گرم بوده است.

همچنین در بیش از نصف آنها حداقل برای مدت ۲ ماه اندیکس حجم لجن از ۱۵۰ میلی لیتر

بر گرم بیشتر بوده است. اگر واحدهای لجن فعال توأم با ته نشینی اولیه (Primary sedimentation) و بدون حذف همزمان فسفر بطور مجزا مورد بررسی قرار گیرند در می یابیم که حداقل ۷۰ درصد از آنها برای دو ماه از سال دارای S.V.I بیش از ۱۵۰ میلی لیتر بر گرم بوده اند.

از روشهای معرفی شده توسط ایکل بوم (Eikelboom) میتوان بوجود ارگانیزم های رشته ای در لجن پی برد بطوری که در ۱۳۹ واحد تصفیه خانه لجن فعال، ۲۵۶ مورد افزایش حجم مشاهده شده است.

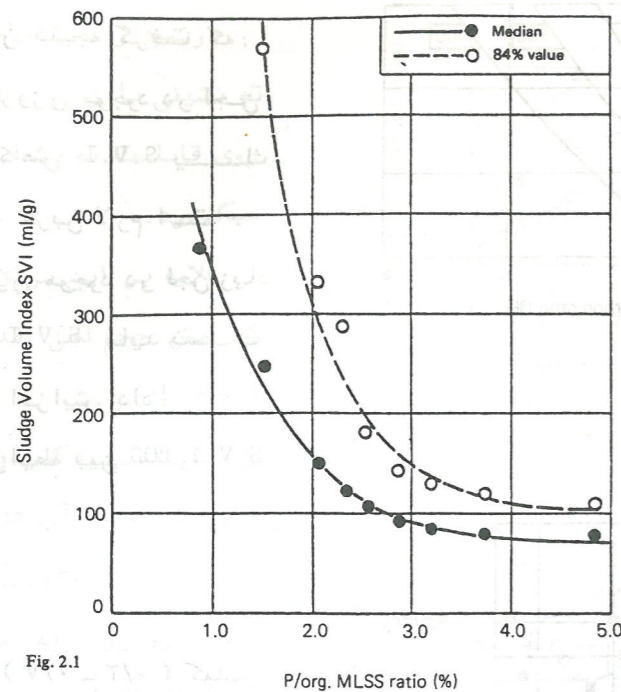

Fig. 2.1

P/org. MLSS ratio (%)

برای جذب فسفر مورد نیاز، میکروارگانیسمها مجبورند که مناطق سطحی با کتریایی را گسترش داده و موجبات رشد رشته ای رافراهم کنند و بر عکس، چنانچه میزان غلظت فسفر در محیط لخته های لجن بیشتر باشد رشد مناطق سطحی کاهش مییابد.

لازم بتوضیح است که اقدام نهائی برای جلوگیری از افزایش حجم لجن آن نیست که غلظت فسفر را در محیط افزایش دهیم بلکه بایستی انواع ترکیبات فسفر را با قدرت حلالیت اندک در لخته های لجن تثبیت نماییم. لخته های فشرده شده بعلت داشتن جرم بیشتر و خصوصیات منطقه سطحی توانائی بهتری در تثبیت و استفاده از ترکیبات نامحلول فسفر دارد.

در نمودار (۲-۲) رابطه بین S.V.I و نسبت فسفر به کربن و همچنین نیتروژن به کربن را نشان میدهد.

چنانکه از شکل (۱) مشخص است رابطه نزدیکی بین S.V.I و نسبت فسفر به مواد معلق مایع مخلوط (Mixed liquor suspended solids) وجود دارد. مشاهده میشود که:

الف: چنانچه نسبت فسفر به MLSS آلی کمتر از ۳ درصد شود، مقدار S.V.I زیاد شده و امکان تشکیل لجن فعال رشته ای انبوه فراهم میشود.

ب: چنانچه نسبت فسفر به MLSS آلی زیادتر از ۳ درصد شود، تقریباً "S.V.I" ثابت است و افزایش حجم لجن نخواهیم داشت.

برای توضیح بیشتر میتوان از تئوری سطح به حجم پایپ (Pipe) استفاده نمود.

بطوری که نتایج زیر استخراج میگردد. میکروارگانیسم های موجود در لجن فعال نیاز خود به فسفر را از طریق پیرامون خود تأمین میکنند. در صورتی که غلظت فسفر کم باشد

شاخص لجن فعال رشته ای، زیاد بودن میزان مواد آلی، بالا بودن میزان کربن و نیتروژن و پائین بودن فسفر میباشد.

آزمایشات انجام شده نشان داده که لجن فعال رشته ای در تصفیه پساب های کارخانجات صنعتی زیر یافت میشود:

- ۱- کارخانجات کاغذ سازی (Paper industry)
  - ۲- کارخانجات لبنیات سازی (Milk processing)
  - ۳- کارخانجات فرآیند سبزیجات (Vegetable processing)
  - ۴- صنایع چرم سازی و چسب سازی (Leather and glue industries)
  - ۵- کارخانجات کمپوت سازی و شراب سازی (Fruit processing, wine making)
  - ۶- واحدهای تقطیر (Distilleries)
- قابل توجه اینکه در:
- کشتارگاهها (Slaughter houses)
  - فلزکاریها (Metal processing)
  - و صنایع نساجی (Textile industries)
- امکان افزایش حجم لجن کمتر مشاهده شده است عموماً پسابهایی که افزایش حجم لجن ایجاد میکنند دارای ترکیب نامتعادلی از مواد غذایی هستند. علاوه بر این ترکیب لجن تأثیر بسیار مهمی بر روی افزایش حجم لجن دارد.
- شاخص لجن فعال رشته ای زیاد بودن میزان مواد آلی، بالا بودن میزان کربن و نیتروژن و پائین بودن فسفر میباشد.

برطبق این مشاهدات از هر چهار نمونه افزایش حجم یک مورد آن بعلت ارگانیسم رشته ای نوع N ۰۲۱ بوده است. همچنین نوع (میکروتریکس پارویسلا) (Microthria - parvicella) و یا نوع (۰۰۴۱) در پنجاه درصد موارد ایجاد افزایش حجم دخالت داشته اند.

علیرغم معروفیت (اسفاروتیلوس ناتانس) (Sphaerotilus natans) که به نام قارچ فاضلاب نیز خوانده میشود تنها ۹ درصد از موارد افزایش حجم لجن توسط این ارگانیسم ایجاد شده است.

در جدول زیر میکروارگانیسمهای موجود در نمونه های افزایش حجم لجن نشان داده شده است.

نوع میکروارگانیسم	درصد
نوع 021 N	۲۳/۳
م. پارویسلا	۱۵/۲
نوع ۰۰۴۱	۱۴/۶
س. ناتانس	۹
نوکاردیا - اسبک	۷/۳
ح. هیدروسیس	۴/۸
نوع میکروارگانیسم	درصد
ن. لیمی کولا	۴/۲
نوع ۱۷۰۱	۳/۴
نوع ۰۹۶۱	۲/۸
نوع ۰۸۰۳	۲/۵
نمونه دیگر	۶/۸
غیر قابل تشخیص	۶/۱

علل بوجود آمدن افزایش حجم لجن

(The causes of sludge Bulking)

در نمودار ملاحظه میشود که وجود تانکهای ته نشینی با زمان ماند بیش از ۳ ساعت بر روی قابلیت ته نشینی لجن تأثیر زیادی میگذارد.

علاوه بر این برای کنترل و جلوگیری از افزایش حجم لجن اقدامات زیر را میتوان انجام داد:

I: اضافه کردن یک تانک برای اختلاط اولیه که در آن دی نیتریفیکاسیون (Dentrification) انجام شود. به دو واحد روبرو توجه میکنیم. یکی از این واحدها (Plant I) با روش دی نیتریفیکاسیون دومی (Plant II) بدون دی نیتریفیکاسیون (Without Dentrification) کار میکنند.

میزان BOD در لجن برای هر دو واحد ۰/۰۹ کیلو گرم بر کیلو گرم روز است.

پس از ۲۰ روز مشاهده شد که:

الف: دی نیتریفیکاسیون در واحد اول باعث افزایش فسفات در لجن و مقدار S.V.I در حد تناسب بود.

ب: واحد بدون دی نیتریفیکاسیون یک لجن

رشته ای تولید کرد که فاقد فسفر بود.

ج: برخلاف پاره ای از گزارشات موجود به نظر نمیرسد اگر $BOD > 1$ شود S.V.I افزایش یابد، بلکه همانطوری که در نمودار ملاحظه میشود مقدار S.V.I تقریباً ثابت میماند.

عموماً در واحدهای نیتریفیکاسیون در شرایط بار هیدرولیکی بحرانی لجن به کندي ته نشین میشود.

کنترل و جلوگیری از افزایش حجم لجن (Prevention and control of Bulking sludge)

در جدول روبرو میتوان تغییرات S.V.I را برای واحدهای مختلف بررسی نمود:

بدترین نتایج S.V.I در واحدهای بدست

میآید که دارای ته نشینی اولیه هستند. تصفیه یون هیدروکسید باعث افزایش PH شده و در لجن

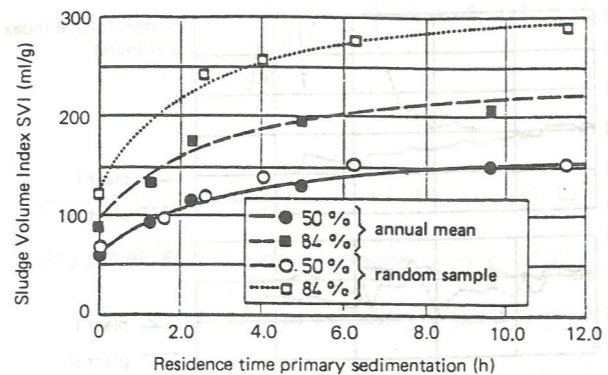

Fig. 2.4

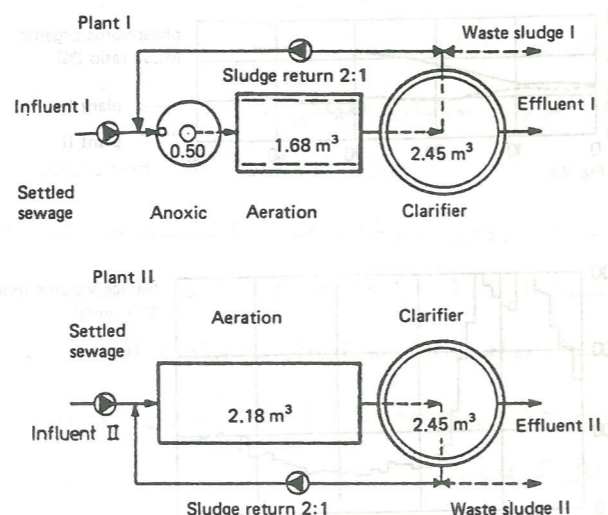

Fig. 2.5

خانه هائی که فاقد ته نشینی اولیه هستند ولی در عوض مجهز به پیش تصفیه فیلترهای بیولوژیکی و یا حذف همزمان فسفر میباشند، نه تنها از نقطه نظر مقدار S.V.I در شرایط مطلوبی هستند بلکه مشاهدات انجام شده حاکی از آنست که بطور قابل ملاحظه ای میکروارگانسیمهای رشته ای در آنها کمتر است و در نتیجه از افزایش حجم لجن در آنها جلوگیری خواهد شد. در نمودار (۲-۴) تأثیر زمان ماند فاضلاب در تانک ته نشینی و ارتباط آن با S.V.I نشان داده شده است.

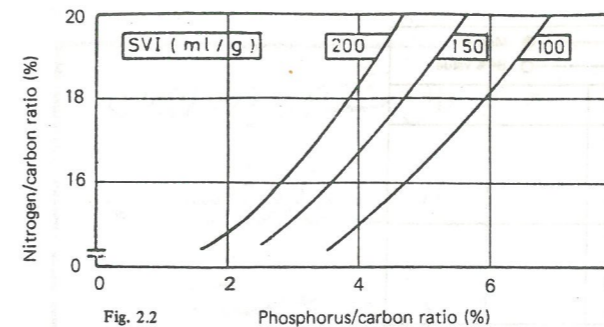

Fig. 2.2

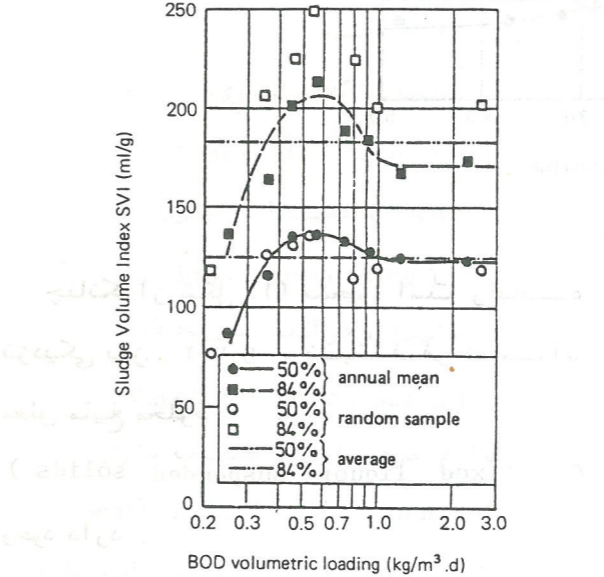

Fig. 2.3

S.V.I (ml/gr)		روش بهره برداری
مقدار ۶ ماه	مقدار ۱۰ ماه	
۱۴۸	۱۰۲	تمام واحدها
۱۸۲	۱۲۵	همراه با ته نشینی اولیه
۸۶	۶۱	بدون ته نشینی اولیه
۹۲	۶۴	همراه با پیش تصفیه فیلترهای بیولوژیکی
۸۷	۷۱	بدون ترسیب همزمان

از نمودار (۲-۲) میتوان نتیجه گرفت که: الف: چنانچه مقدار نیتروژن موجود در لجن کم باشد، برای کاهش S.V.I نسبت کم فسفر به کربن لازم است. ب: اگر مقدار نیتروژن موجود در لجن زیاد باشد برای کاهش S.V.I باید نسبت فسفر به کربن را افزایش داد. در نمودار (۲-۲) نیز رابطه بین S.V.I و BOD نشان داده شده است:

ملاحظه میشود که:

الف: چنانچه BOD بین (۰/۷-۰/۳) کیلو گرم بر مترمکعب بر روز باشد مقدار S.V.I ماکزیمم است.

ب: چنانچه BOD کمتر از ۰/۳ کیلو گرم بر متر مکعب بر روز باشد مقدار S.V.I قابل قبول است.

ج: برخلاف پاره ای از گزارشات موجود به نظر نمیرسد اگر $BOD > 1$ شود S.V.I افزایش یابد، بلکه همانطوری که در نمودار ملاحظه میشود مقدار S.V.I تقریباً ثابت میماند.

عموماً در واحدهای نیتریفیکاسیون در شرایط بار هیدرولیکی بحرانی لجن به کندي ته نشین میشود.

کنترل و جلوگیری از افزایش حجم لجن (Prevention and control of Bulking sludge)

در جدول روبرو میتوان تغییرات S.V.I را برای واحدهای مختلف بررسی نمود:

بدترین نتایج S.V.I در واحدهای بدست

میآید که دارای ته نشینی اولیه هستند. تصفیه یون هیدروکسید باعث افزایش PH شده و در لجن

خانه هائی که فاقد ته نشینی اولیه هستند ولی در عوض مجهز به پیش تصفیه فیلترهای بیولوژیکی و یا حذف همزمان فسفر میباشند، نه تنها از نقطه نظر مقدار S.V.I در شرایط مطلوبی هستند بلکه مشاهدات انجام شده حاکی از آنست که بطور قابل ملاحظه ای میکروارگانسیمهای رشته ای در آنها کمتر است و در نتیجه از افزایش حجم لجن در آنها جلوگیری خواهد شد. در نمودار (۲-۴) تأثیر زمان ماند فاضلاب در تانک ته نشینی و ارتباط آن با S.V.I نشان داده شده است.

عموماً در واحدهای نیتریفیکاسیون در شرایط بار هیدرولیکی بحرانی لجن به کندي ته نشین میشود.

کنترل و جلوگیری از افزایش حجم لجن (Prevention and control of Bulking sludge)

در جدول روبرو میتوان تغییرات S.V.I را برای واحدهای مختلف بررسی نمود:

بدترین نتایج S.V.I در واحدهای بدست

میآید که دارای ته نشینی اولیه هستند. تصفیه یون هیدروکسید باعث افزایش PH شده و در لجن

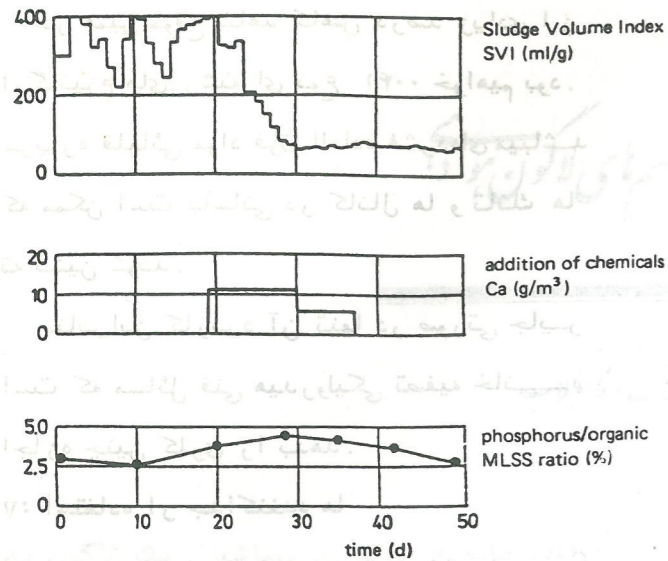

Fig. 2.8

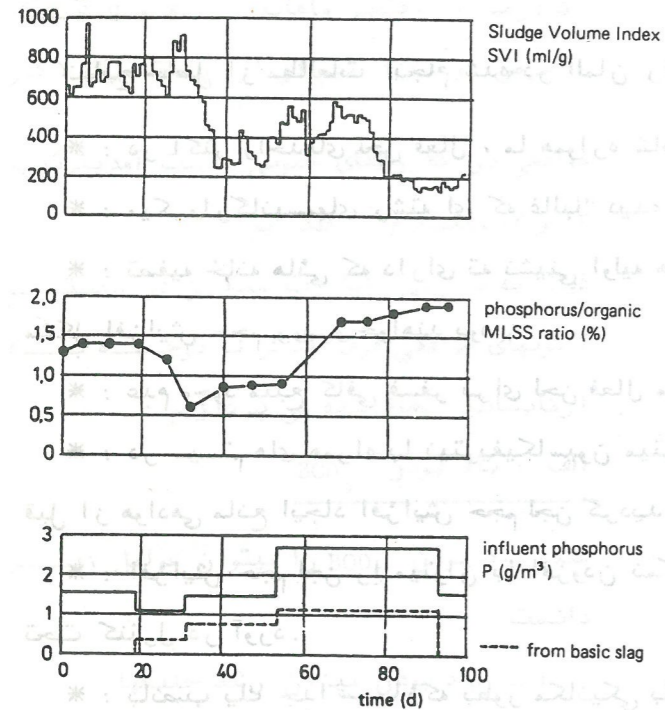

Fig. 2.9

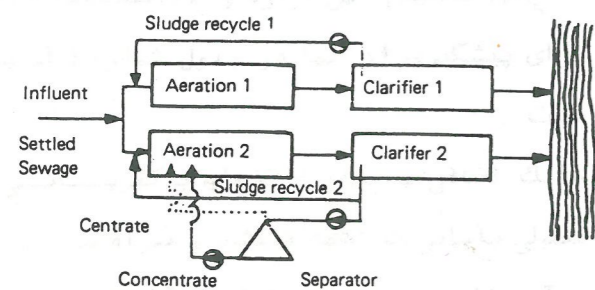

Fig. 2.10

نشان داده شده است .

با افزودن ۱۱ گرم هیدروکسید کلسیم بازای هر متر مکعب فاضلاب ورودی میکروارگانیزم رشته ای نوع ۰.۲۱N تقریباً به بطور کلی از بین رفت مقدار S.V.I از ۲۰۰ ml/gr به کمتر از ۱۰۰ ml/gr کاهش یافت و در همین حال غلظت فسفر در لجن فعال نیز زیادتیر شد .

IV: افزودن سرباره قلیائی

Addition of basic slag.

پسآب خروجی کارخانجات کاغذ حومه اشتوتگارت (Stuttgart) که از نظر نسبت مواد غذایی نامتعادل بود باعث افزایش حجم لجن در تصفیه خانه فاضلاب بروش لجن فعال گردید .

متوسط سالیانه S.V.I در این واحد بیش از ۵۰۰ میلی لیتر بر گرم بوده و با استفاده از سرباره قلیائی (زباله های باقیمانده از تولید فولاد که یک کود فسفاته با قدرت حلالیت اندک میباشد) نحوه ته نشینی لجن فعال بطور قابل ملاحظه ای اصلاح میگردد .

در شکل (۲-۹) تغییرات خصوصیات لجن در ارتباط با زمان در اثر اضافه نمودن سرباره قلیائی نشان داده شده است .

افزودن سرباره قلیائی به تانک هوادهی موجب اصلاح S.V.I میشود و این به جهت آنست که میزان فسفر در لجن افزایش می یابد و چنانچه میزان افزایش سرباره قلیائی به دو برابر برسد اصلاح قابل توجهی در S.V.I مشاهده خواهد شد .

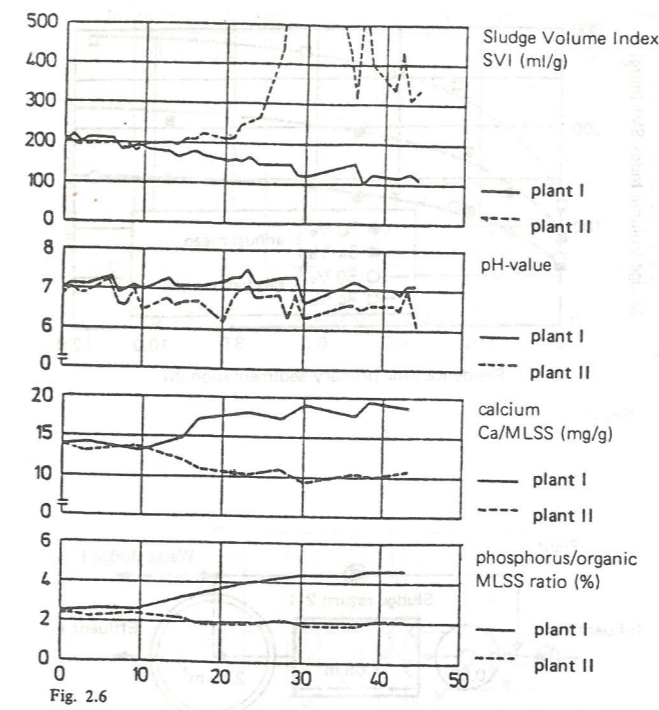

Fig. 2.6

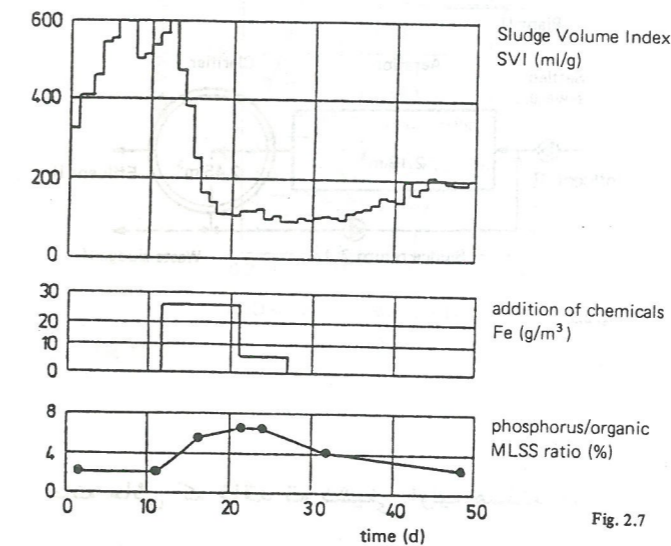

Fig. 2.7

III: ته نشینی همزمان با کمک آهک

Simultaneous precipitation with lime.

در تصفیه خانه های فاضلاب شهری که از هیدروکسید کلسیم $Ca(OH)_2$ استفاده میشود کاهش قابل توجهی در مقدار S.V.I بدست آمد . در شکل (۲-۸) تغییرات خصوصیات لجن نسبت به زمان در خلال ته نشینی بوسیله آهک

فسفات کلسیم تشکیل میشود . این امر امکان افزایش فسفر در لجن را فراهم می نماید در نمودار زیر میتوان تغییرات فوق را بررسی نمود .

II: ته نشینی همزمان به کمک نمکهای آهن

Simultaneous precipitation with ferrous salts.

در چند تصفیه خانه شهری بکمک افزودن

ته نشین کننده ها افزایش حجم لجن با موفقیت کنترل شد .

در شکل (۲-۷) تأثیر سولفات آهن را بر روی نحوه ته نشینی لجن فعال نشان میدهد .

ظرف مدت چند روز با افزودن ۲۶ گرم سولفات فرو بازای هر متر مکعب فاضلاب ارگانیزم رشته ای نوع (۰.۰۴) ناپود گردید . علاوه بر تأثیرات لخته سازی ، مواد فسفوری موجود در لجن منجر به تولید یک لجن با ساختمان مطلوبی میگردد .

تجارب بعدی در این زمینه نشان داده است که بطور موفقیت آمیزی افزودن نمک های آهن بر روی ارگانیزمهای رشته ای نوع (۰.۹۶، ۱.۷۰) و قارچ فاضلاب نیز تأثیر میگذارد .

آزمایشات نشان داد که برای میکروتریکس (Microthrix) و ح . هیدروسیس (H. hydrossis) و نوکاردیا (Nocardia) و نوع ۰.۰۹۲ هیچگونه واکنشی ملاحظه نشد .

استفاده از جداکننده های اتوماتیک ساینرپیورژ
برای جلوگیری و کنترل افزایش حجم لجن با
موفقیت توأم بوده است .

کار جداکننده این است که قسمتی از لجن
برگشتی را دریافت و پس از تغلیظ آنرا به
تانک هوادمی تحویل میدهد. در ایمن عمل
ارگانیزم های رشته ای کم شده و در نتیجه
مقدار S.V.I نیز کم میگردد.

با این روش میتوان از پائین آمدن کیفیت
پساب در نتیجه کاهش لجن جلوگیری نمود.

در همین موقع شاهد کاهش درصد زیادی از
ارگانیزم های رشته ای نوع ۰۰۴۱ خواهیم بود.
سرباره قلیائی مواد فوق العاده فشرده ای میباشد
که ممکن است باسانی در کانال ها و تانک ها
ته نشین شوند.

بنابراین کاربرد آن تنها در صورتی جایز
است که مسائل فنی هیدرولیکی تصفیه خانه
اجازه چنین کاری را بدهد.

۷: استفاده از جداکننده ها

(Application of separators)

نتایج حاصله :

نتایج حاصل از مطالعات انجام شده در آلمان را میتوان بصورت زیر خلاصه نمود .

- * : در اکثر واحدهای لجن فعال ، ما همواره شاهد بروز افزایش حجم لجن بوده ایم .
- * : میکروارگانیزمهای رشته ای که غالباً دیده میشود نوع N ۰۲۱ ، م پارویسلا و نوع ۰۰۴۱ میباشد .
- * : تصفیه خانه هائی که دارای ته نشینی اولیه هستند بیش از آنهایی که ته نشینی اولیه ندارند با مشکل افزایش حجم روبرو خواهند بود .
- * : عدم وجود منبع کافی فسفر برای لجن فعال موجبات افزایش حجم لجن را فراهم میسازد .
- * : در سیستم های همراه با نیتریفیکاسیون میتوان بوسیله تدارک یک واحد دی نیتریفیکاسیون قبل از هوادمی مانع ایجاد افزایش حجم لجن گردید .
- * : افزایش حجم لجن را میتوان با افزودن نمکهای آهن ، آهک و یا کود فسفر ، با حلالیت کم تحت کنترل در آورد .
- * : بانصب یک جدا ساز که بطور مکانیکی باعث بریده شدن میکروارگانیزمهای رشته ای میگردد میزان S.V.I اصلاح خواهد شد .

2.6 REFERENCES

- [1] Eikelboom, D. H. *Leitfaden für die Bestimmung fadenförmiger Mikroorganismen im Belebtschlamm*. IGM – TNO Bericht A 9, Delft, 1979.
- [2] Pipes, W. O. Bulking of activated sludge, *Advances in Applied Microbiology*, 1967, 9, 185-239.